

శ్రీమద్ధరవేనమః.

చంద్రశేఖరస్తోత్రమాల

ఉ॥ శ్రీకర యోగిమానసవశీకర హైమవతీముఖాబ్జశో ।
భాకర సంతతామితకృపాకర సర్వసుపర్వజాలర । త్కార భ
క్తకైరవనితాకర వాసుకిముఖ్యదివ్యద । ర్వీకరభూషణా కరు
ణ వేగమ బోధనర చంద్రశేఖరా॥ ౧॥

ఉ॥ ఈశ పద్మాజ్ఞనమ్రోవిజేశ శరద్భునహారహీర నా । కేశ
గజేశభేశ్వర మృగేశతుషార పయోంబురాశి సం । కాశ గిరీ
శ భక్తహృదఘాసువినాశ హాసవాస సా ర్వేశ కటాక్షవీక్ష
ణల నలగదే నను చంద్రశేఖరా॥ ౨॥

ఉ॥ ఇనశశివహ్ని నేత్ర వృషభేశ్వరపత్ర జగత్పవిత్ర సా జ్ఞాన
వనచైత్ర దేవగణసన్నతపాత్ర ధనేశమిత్ర పా । వనసుచరిత్ర
కించితమస్సరసీరుహమిత్ర సీమ । పద్మనజములాశ్రయించితి
ముదంబున బోధనర చంద్రశేఖరా॥ ౩॥

ఉ॥ జాలముజేసెదేల సురసన్నత దివ్యచరిత్రజాల లా క్షీ
లనాధిపాధినుతశీల కరాచితశూల మానిహృల్లోల యశో
విశాల రిపులోకకరాల విపత్నయోదవా । తూలఘృణాలవా
ల దయతోనను నేలుము చంద్రశేఖరా॥ ౪॥

చ॥ జలధిగభీర దుర్హృదయశత్రుధరాధరవజ్రధార నిర్మల
సువిచార భక్తజనమానసపుష్కరసూర కాంచనా చల స
మధీర ఘోరతర సంస్మృతివార్షిధీశర్లధార ని । శృలమతి ని
న్ను గొల్చెదను సత్కృప నేలుము చంద్రశేఖరా॥ ౫॥

ఉ॥ దండమొనర్తు నీకు గజదానవచర్మ తరండ మేరుకోదం
డ నభోశిఖండ శరదభ్రాసదృగ్ధ్వనవిండ హంసప । త్రాండలస
త్పించండ సమదారిసరోరుహదండమస్త్రవేదండ ననున్ । భవ
చ్ఛరణదాసుని నేలుము చంద్రశేఖరా॥ ౬॥

ఉ॥ పుంగవరాట్టరంగ మునిపుంగవ చిత్తసరోజనంచర ।
ద్భృంగ రణారిభంగ ఘనదేవనదీవిలసద్వరాంగ వి । శ్వాంగ
శయోంచితోజ్వలకురంగ । ఘృణాకలి తాంతరంగ ని స్సంగ
మదీప్సితంబుల నొసంగుము చెచ్చర చంద్రశేఖరా॥ ౭॥

ఉ॥ మాయకు జిక్కి ధాత్రి ననుమోనమనస్కుడనైతి సం
హృతా । కాయ పశాసపూర్వరనికాయ సమస్తఖిలాచలాశ
ని ప్రియ ఘనాభిధేయ నిరుపాయ విచక్షణగేయ యోగి
హృద్ధ్యేయవశక్షకాయ నను దీనుని నేలుము చంద్ర॥ ౮॥

ఉ॥ కూరిమితోడ నిన్నెపుడు గొల్చుచునుండడి నన్ను
జోత్ర ని । మోరణ విశ్వసంజనన కారణ సంస్మృతివారిరాశి
సరి తారణ ఘోరదుష్కృత విదారణ సంతతసాధుకష్టసరి
హారణ భక్తమానస విహారణ భీరణ చంద్రశేఖరా॥ ౯॥

ఉ॥ దేహమునన్ దేహాయమా సతీహిత బొందువ భృత్యవిత్ర
స । దేహములందు మోహము నొకింతయు విద్యగలేక ఘో
రసం । దేహపయోధి మగ్నులయి తీరము గానగ నేరకన్ శి
వై వాహమటన్న మాత్ర భునులొదురె మూఢులు చంద్ర॥

ఉ॥ వేదములన్నియుం జదివి వీనులవిందుగ జెప్పనేర్చినన్ ।
మేదిని గడ్డముం జడలు మీసలు బెంచి పలాశకండమూ । లా
దికముల్ భుజించుచు మహాగహనంబుల సంచరించినన్ । భేద
మనస్కులౌ సరులు నిన్ గననేర్తురె చంద్రశేఖరా॥ ౧౧॥

ఉ॥ ముక్కులుమూసి గూర్చునిన మూలమెరుంగక మం
త్రజాలముల్ । బెక్కులు వల్లె వేసినను బిడ్డల నాలి దొరంగిబో
యినన్ । గొక్కెరలట్లు ధ్యానముల గూర్చిననైన నమేయ
మైననీ నిక్కపురాపమున్ గనగ నేర్తురె మూఢులు చంద్ర॥

చ॥ తలపగ సద్గురూక్తి వనితాసుత బంధుహితార్థమం
దిరం । బులయెడ మోహమున్ విడిచి ముత్త్రవ శాంతవిశిష్ట
దివ్యచి । త్తులరయి రాగదోషముల దోలి వివేకఖరాసి జన్మ
బంధతల ద్రొంచువారలుగదా నినుగాంతురు చంద్ర॥

ఉ॥ చుట్టగవచ్చు చాపవలె చోద్యము నెల్లరుబొంద ధారు
ణిన్ । బట్టగవచ్చు ముష్టిని నభంబును సప్తకులా చలంబులన్ ।
గొట్టగవచ్చు పిండివలె గొబ్బునగాని మనంబునేరికిన్ । బట్టగశ
క్యమానె నిజభక్తవశీకర చంద్రశేఖరా॥ ౧౨॥

ఉ॥ చేయగవచ్చున్నానములు చీకటితోడన లేచి నెమ్మె
యిన్ । బూయగవచ్చునెంతయు విభూతిని పొంకముగా ధరి
త్రి కా॥ పాయములన్ ధరించనగు జక్కగపింజలు వెట్టి మాలి
కల్ । వేయగవచ్చుగాని నువివేకముతో దమచిత్త మెందుబో
నీయక నిశ్చలంబుగను నిల్పగ శక్యమె చంద్ర॥ ౧౧॥

చ॥ ఇరువదియైదు తత్త్వముల కీశుడవంచును జన్మకర్మబం
ధరహితమూర్తి వంచును స్వతంత్రుడవంచును సర్వగుండ వం
చరసి నినుం గనుంగొను మహాత్ములు నిచ్చలు ముక్తికామినీ ।
సురతసుఖానుభూతులను జొక్కుచునుందురు చంద్ర॥ ౧౨॥

చ॥ ఎరుగరా జీవకోటులకు నెల్లను మృత్యువు దప్పదంచు
హా । రెరుగరా సీటిబుగ్గగతి నెల్లసిరుల్ ఓణభంగురంబులం
చెరిగి యెరింగి నిన్ గొలువనేర్ప వెంగలులట్లు భ్రాంతులై ది
రిగెదరేమొకో జనులు దెల్పవె నాకిల చంద్ర॥ ౧౩॥

చ॥ ధనములగోరి యన్యులకు దాసులై జరియింతుగాని
సజ్జనవర సంగతిన్ జలుల సంసరకాఢి దరించజేయు ని న్న
నిశము భక్తిగొల్పుచు నిరంకుశ తృప్తిని బొందగోర రీ జను
లు వివేకహీనులయి సత్యసుఖాకర చంద్ర శేఖరా॥ ౧౪॥

ఉ॥ మూటిని దుగించివేయకను మూటినిగెల్వక మూటి
రోయకన్ । మూటి నరుంగ నేర నెరుమూటిని గీటడగించ కిం
కము । మూటిని గట్టు కీలు గుఱమూలుముగా నెరుగంగలేక
నే మూటలచేత నెట్లు నిను ముప్పులు గా తును చంద్ర॥ ౧౫॥

ఉ॥ అరిటి జక్కబట్టి మఱియారిటిజెంపలుగొట్టి దోలిలో
నారిటిగుట్టెరింగి వరహంససహాయ్యముచే ద్రికూటముం జేరి
సదాశివున్ నినుభజింపమిగాదె విమూఢులెల్లసం సారపయో
ధి బుట్టుచును జచ్చుచునుందురు చంద్ర॥ ౨౦॥

చ॥ పొలియునె సందియంబు మరి బోవునె దుఃఖము
లేకమైనని । య్యిల హఠయోగసాధనల నెన్నిటిసైన చిదా
త్మరూపునిం దెలియకబోవునే తమము దీపిక లేక వృధాభిలా
షులై సలుపుచు నుండుగొక నతసజ్జన సంచయ చంద్ర॥ ౨౧॥

చ॥ చరణకరాక్షియగ్గములు వడ్డలజాతములో నుష్టు
మ్నయో స్తరసదనంబు చిన్నభమొమధ్యమొ యారు భు
జింగియొక్కొ యా సురతము యోగమొక్కొ సరసోక్తులు
వేదశిఖోక్తులొక్కమై మరతేయ ధాత్రి స్త్రీలనిన మాత్రనె
మద్యులు చంద్రశేఖరా॥ ౨౨॥

చ॥ నిను భజియించెగాదె మహనీయగుణుండు ధృవుం
డు పొందెనె! ప్లును జెడనట్టిలోకమును బొందె చిరాయువు
నామృతండునం దనుడు నలుండుపొందె నిజదారను దొల్లిటి
రాజ్యమున్ దయావనధివి భక్తవత్సలుడవౌటనుమావర చం॥

చ॥ గురుతరభక్తి నిన్నెపుడు గొల్పెడివారల కెద్దివెల్లివి
స్ఫురదురుతన్నజాల సురభూరుహధేను ముఖప్రభాతులం బ
రగు సువర్ణపర్వతము భాసురరూప్యధరాధ్రమున్ నిధి శివు

మనసు నీకు విల్లుగ నిశాంతముగా జెలిగా జెలంగ శల కర నిగ
మాంతవేద్య యవికార పరాత్పర చంద్ర॥ ౨౪॥

చ॥ ద్విరదము నేలరీతి యల దిన్ననిగాచిన మాడ్కి
లూతయన్ । మరువును సత్కృపామతిని బోచినభంగి భు
జంగము న్నహః దరమున సాకినట్టుల ముదంబున వేళ్ళలమన్ను
పొల్కినీ చరణనరోజభక్తు నను సాకుమటంటిని చంద్ర॥ ౨౫॥

చ॥ నరుజెవడైన నీదుఘన నామము నోట వచించుమా
త్రనే దొరగును పాపపుంజములు దుఃఖములెల్లను బాయుని
న్ను సుస్థిమతి గొల్పువారలకు జేకురు నయ్యుఖలేప్త సిద్ధు
లున్ । దరమె నుతింప నీపరమశత్రుమహాత్వము చంద్ర॥ ౨౬॥

చ॥ అడుగను దివ్యరత్న వివిధాభరణాంబరవస్తుజాల మే
నడుగను వారణాశ్వ నివహణులు మేడలు మిదై లింక ని
న్నడుగను మోక్షమొక్కడునీ మరియెవ్వయు నిక్కవం
బుని యడుగులె యాన జూపుము ముఖాబ్జము నాకిల చంద్ర॥

ఉ॥ ఎవ్వరు పేర్చిమీర నుతియింతురు నీసుగుణవ్రజంబు
నిం కెవ్వరు యుష్మదంఘ్రియుగ మెల్లుపుడున్ భజియింతు
భక్తితో నవ్వమలాంతరంగులకు నాపకలెల్లను బాయ సౌ
ఖ్యమూర్తి నివ్వటిలున్ జనున్ కొలలు నిక్కము నిక్కము చం॥

ఉ॥ విశ్వపతిన్ పరాత్పరుని విశ్వజనిస్థితినాశ క్షారునిన్ ।
విశ్వశరీరు నవ్యయుని విశ్వనియామకు విశ్వవేద్యునిన్ । విశ్వ
ఫలప్రదున్ గురుని విశ్వశరీర విహారి నక్షరున్ । శాశ్వతు ని
న్ను నెల్లపుడు సన్నుతిజేసెద చంద్ర॥ ౨౭॥

ఉ॥ ఓం దీనిదీని హాసితోడవులేదోడే తామరచూలి
పుష్కనుం జేధరియించి గిబ్బిపయి నెక్కియు బిచ్చకు బోయె
దేలనీ । కేదికొరంత వెండిమల యిల్లును బంగరుకొండవిల్లు
బా । బాదారాతా నెచ్చెలియు బాగుగగల్గ చంద్ర॥ ౩౦॥

చ॥ ముకురమదేటికంధునకు ముక్కిడికేటికి పుష్పచండ
దనా । దికనిచయంబులేడునకు దివ్యనినాడములేల నానపుం
నకునకు కామనీసురత సౌఖ్యమనోరథమేల నీదుసా । దక
మల సేవ దుష్టునకు ధారుణినేటికి చంద్ర॥ ౩౧॥

చ॥ నురుచిరత్నజాలముల కోళిలు బంగరుమేడలందున
పురసల తోడ పుష్పమయశయ్యల చక్కెరవింటివానిసం । గ
రముల నోలలాడెడి సుఖంబులు నీపదవారిజాతసం । స్మరణజ
ముల్లవంబునకు నాటియె యాతీయ చంద్ర॥ ౩౨॥

ఉ॥ వేగమరమ్మటంటి మనవిసేదయతో వినుమంటి నింక
నీ । వేగతిఁచుంటి నన్యలను వేడగ నామనసాప్పదంటి ను
ర్వాగమ పూజితుండవని వాలఘటదీర నుతించుచుంటి నీ
విగతి జాగుసేయ నను నెవ్వరుబోతురు చంద్ర॥ ౩౩॥

చ॥ తగునటరా భవచ్చరణదాసుడనొ నను బాలితేక ని
ట్లుగ ఘనశోకవారినిధి దోయుటనీకిది నిన్ను సంగనే లగటక
టాతరంబగునె ప్రిగ్భవమందొనరించినట్టి క । ర్మగతి నతి
క్రమింప నల బ్రహ్మకు నైసను చంద్ర॥ ౩౪॥

చ॥ సదమల హేమసన్నిభవసాంతచతుర్వర వర్ణవిస్ఫుర ।

తృననచతుష్కమై విబుధనన్నుతమై దగు మూలచక్రమం! దు
దయవిభాకరోపమ సముజ్వలకాంతులదమ్మిచూలినా! గదనరు
నిన్ను గొల్తు త్రిజగద్గణవందిత చంద్ర॥ ౩౫॥

చ॥ శలభములెన్నియేనియు నుషర్భధుగప్పగ నోపనట్లు
నీ! సలిజతుల్యపాదయుగ సంస్కరణంబు లహర్నిశంబులం
దలయక సల్పువారల గ్రహాదికదోషము లించుకేనిబా! ధల
నోసరింపజాలవని తథ్యముగా బుజ మెత్తి బల్కెదన్! ఖలజన
భీకరా వరఘ్నణాకర శ్రీకర చంద్ర॥ ౩౬॥

చ॥ లలితబలాంతవర్ణ చపలానివహాభ రుచిప్రదీప్యవ!
ద్దళజల జాంతరంబున నుదర్శన శంఖగతాబ్జ ధారివై! జలరు
హ గర్భనామమున సాంద్ర ధ్యాయామయ విగ్రహుండవై! య
లరెడి నిన్ను గొల్చెద నహర్నిశముల్ మరి చంద్ర॥ ౩౭॥

చ॥ అసితడ పాంతవర్ణముల నందముగా విలసిల్లు నీలమే!
ఘనమదశారవారిరుహ గభామునన్ భసితాను లేవన! ప్రసిత
శరీరివై వృషభరాడ్ధయ మొప్పగ రుద్రనామస! ల్లసితుడ వైన
నిన్ను ననురక్తిని గొల్చెద చంద్ర॥ ౩౮॥

చ॥ అమల మఖండ మద్భుత మనాద్య మనామయ మవ్య
యంబచిం! తృమజమనంతమాద్య మనవద్య మగోచర మ
ద్యయంబబా! ధ్యమనఘ మస్రతర్క్యము ప్రధానమునా
భవదీయ దివ్యత! త్వము నెరుగంగశక్యమే విభాతకునైనను
చంద్రశేఖరా! ౩౯॥

చ॥ ఉవిదలమాయలన్ గెలువనోప కటంచననేల లాతు
లన్ । బువు విలుకాని గందమట బూదియునర్చినయట్టి నీతె
మేన్ । నవమొక లేమకిచ్చి యొకచానను గంజెడలందు బెల్లు
మ! క్కువజివు కొత్త నిల్వగ నకుంతిత విక్రమ చంద్ర॥ ౪౦॥

ఉ॥ ఏమహానీయనామము రమేశవిరించి సురాధినాథము!
భ్యామర బృంద మెంతయును గాదివి సంస్కరియించి బొంది
రో! కామములెల్ల నట్టిఘనకల్పవతూలదవాగ్నియైన నీ! నా
మమహర్నిశంబు లెద నమ్మి స్మరించెద చంద్ర॥ ౪౧॥

చ॥ వరపృథగాత్మతాహ్వయ కృపాణమునుం దయసేయ
వైతివీ । నకులకదేమొగాని కరుణామతి నిచ్చితివేని వేగదు!
భద్రరజని మృత్యుపాశఘన బంధములం దెగగోసే వైచిము!
క్తిరమణితో స్వతంత్రులయి గ్రీడలునల్పరె చంద్ర॥ ౪౨॥

ఉ॥ నీవజుమీ మదీయశేననీ జనకాది సమస్తబంధుపుర
నీవ గురుండ వాస్తుడవు నీవమనోరథ సిద్ధిదుండవున్ । నీవః!
నంబు నాగతియు నీవ యటంచును నమ్మియుంటి నీ! భావమడ
ట్టలున్నరొ యపారకృపాన్విత చంద్ర॥ ౪౩॥

ఉ॥ ఎంతయు నిన్ను వేడిన నదేమొకొ బల్కకయుంటి వ
క్కటా! పంతుము బూనినాడవ కృపారహితాత్ముడవా శిలా
మయ । స్వాంతుడవా హలాహలము ద్రావుటమేను నెరుం
గకుంటివా! ఎంత యుపేక్ష సేయుటకు హేతువదేమిర చంద్ర॥

చ॥ బనవని గావబోయితివొ బ్రహ్మకపాలము చేత బూని
యే! దెసలకు విచ్చ కేగితివొ దీనునివేషముతోడ లేక నీ! నిను

పున కాలుదెచ్చుటకు నెచ్చటకేనియు బోయినావో నీ! దు స
తుల పోరుచే గలుగు దుఃఖముచే దిగులాందు చుంటివో!
యసదృశ యేలరావయితివయ్య మొరలేవిని చంద్ర॥ ౪౫॥

ఉ॥ ఎట్టిదో బ్రహ్మ మంచనగ నేగతి వాడొకొ జీవుడీజగం
బెట్టిదో యెట్లు గల్గెనొకొ యేక్రియ జీవుడైబ్రహ్మమానోయీ!
గుట్టు నెరుంగ దెల్పుమని కోరిభజించుచునుంటి నిన్నునీ! పె
ట్టుల దెల్పెదో నుగుణహీనుడ మూఢుడ చంద్ర॥ ౪౬॥

చ॥ జలధితరంగజాలముల చాడ్చున బుట్టుచు వృద్ధి బొం
దుచున్! విలయము నొందుచున్ మరల వేగమబుట్టుచు బో
వుచుండు పు! త్తులిటుల యాదనిశ్చలత దోప దహా నిమిషంబ
యేని యెట్టులనిను గొల్వనేర్తు నొకడుం దయదెల్పుము చం॥

చ॥ జలనిధి నిస్తరంగత గృతాకుడు శీతలతన్ రసంబు నిశ్చ
లత స్వభావతన్ నిశిని సప్తహయోదయమున్ దివంబునన్!
జలజరిపూదయం బెప్పుడు జక్కగగల్గునో యప్పుగాని చం॥ చ
లరహితంబుగాదు మనసంచు దలంచెద చంద్రశేఖరా॥ ౪౭॥

నేరల్లవంశరత్నాకర సుధాకరులగు నారా

యణమూర్తి గారిచేవిరచితమైన

చంద్రశేఖరస్తోత్రమాల

సంపురము.

శ్రీమద్గురవేనమః.

సుజ్ఞానరత్నవహాల.

ఉత్సాహవృత్తములు:

కాను నేనుమనంబు బుద్ధియు గా నహంకృతిచిత్తమురే। గా
ను శోత్రముత్పక్కు జిహ్వయుగాను నేత్రముఘ్రాణమున్।
గాను వాక్పదపాణ్యపస్థలు గాను పాయువునారయున్। వీని
నెల్ల వెలుంగజేయుచు విశ్వసాక్షి గనుండెదన్॥ ౧॥

కాను భూమిజలంబునగ్నియు గాను వాయునభంబులున్।
గాను శబ్దము గాను స్పర్శము గాను రూపరసంబులున్। గాను
గంధము నిత్యసచ్చిదఖండసౌఖ్యమయుండనై। వీనినెల్ల వె
లుంగజేయుచు విశ్వసాక్షి గనుండెదన్॥ ౨॥

కానుప్రాణము గానసానము గాను వ్యాన ముదానమున్।
గాను నేనుసమానవాయువు గాను బ్రహ్మనువిష్ణుడన్। గాను
రుద్రుడ నీశ్వరుండను గా సదాశివమూర్తి నే దీనినెల్ల వెలుం
గజేయుచు విశ్వసాక్షి గనుండెదన్॥ ౩॥

కానుశుక్లము గానురక్తము గానువీతమునీలమున్। గాను
వీర్ణము గాను ప్రాస్వము గాను వీనముఖంబుమున్। గాను సత్వ

రజస్తమంబులు గాను భోక్తృమభోజ్యమున్ । వీనినెల్ల వెలుంగజేయుచు విశ్వసాక్షిగనుండెదన్ ॥ ౪॥

కానుబ్రాహ్మణుడన్ నృపుండను గాను వైష్యుడ శూద్రుడన్ । గాను సేనల బ్రహ్మచారినిగాను నేను గృహస్థుడన్ । గాను భిక్షుకుడన్ వనస్థుడ నాకు లేవివియారయున్ । వీనినెల్ల వెలుంగజేయుచు విశ్వసాక్షిగనుండెదన్ ॥ ౫॥

లేదు ధర్మమునర్థమున్ మరిలేదు కామము మోక్షమున్ । లేదురాగము లేదు ద్వేషము లేదు లోభము మోహమున్ । లేదుగర్వము మత్సరంబును లేదనూయయుదంబమున్ । భేదబుద్ధిదొరంగిచూడగ విశ్వసాక్షిగనుండెదన్ ॥ ౬॥

లేదుపుణ్యము లేదుపాపము లేదుమృత్యువు జన్మమున్ । లేదుదుర్గతి లేదుస్వర్గము లేదుసౌఖ్యము దుఃఖమున్ । లేదు బంధము లేదుమోక్షము లేదునాకుదలంపగన్ । భేదబుద్ధిదొరంగిచూడగ విశ్వసాక్షిగనుండెదన్ ॥ ౭॥

కాను నేనుగురుండ శిష్యుడగాను బోధయు బోధ్యమున్ । ధ్యానధారణలున్ సమాధియునాకులేవు దలంప నా జ్ఞానజాఖిల తత్వజాలము గాను నేనవికారిని । వీనినెల్ల వెలుంగజేయుచు విశ్వసాక్షిగనుండెదన్ ॥ ౮॥

నేన హేమమటంచు కొందరు నేమనంబని కొందరున్ । నేన పాణిమటంచు కొందర నేకరీతుల నిట్టల । జ్ఞానులై భ్రమి

యించుచుండిరిగాని గానోకట్టెనున్ । దీనినెల్ల వెలుంగజేయుచు విశ్వసాక్షిగనుండెదన్ । ౯౧

గానుసూలము గాను సూక్ష్మము గాను కారణదేహమున్ । గాను జాగ్రత గాను కృష్ణము గాను నేను సుషుప్తియున్ । గాను విశ్వుడైతెజసుండను గాను ప్రాజ్ఞుడనారయున్ । దీనినెల్ల వెలుంగజేయుచు విశ్వసాక్షిగనుండెదన్ । ౯౨

సుజానరత్నమాల పంచూర్ణము.

గ్రంథకర్తగారిపై కృతి.

గీ॥ వాసికెక్కిన నేరళ్ల వంశజలభి చంద్రమా వీడు సుగుణముల్ సన్నుతింప దరమె న్నాకును నా మిత్రవరుల కరయు సవ్యగుణధుర్య నారాయణాఖ్యవర్య॥

ఇట్లు విన్నవించువిధేయుడు,
చౌదరి- గారుచంద్రుపట్నాయకులు.

అమెనుద్గర వనమః

వేదాంత చూర్ణిక

శ్రీ మత్సమస్తయోగశాస్త్రోక్తాహింసాసత్యాస్తేయబ్రహ్మచర్యాపరిగ్రహక్షమాధృత్యనుకం సార్థవమితాహరశౌచ తపస్సంతోషాస్తిక్యత్యాగేశ్వర ప్రణిధాన శ్రవణలజ్జామతి జప వ్రతాద్యుపదేశ నిర్మలీకృత నిజచ్ఛాత్రాంతరంగం మోక్ష లక్ష్యసంగం॥ దూరీకృతరోగస్త్యాన సందేహజాగ్రద తృప్తి భ్రామానవస్థితా ద్యంతరాయాంఘతమస్సందోహం విదళితమోహం॥ మత్స్యేంద్రపద్మ వీర స్వస్తిక గోముఖ పశ్చిమతానవల్ల కీ సర్వాంగతాల్య కూర్మ మాయూర టిట్టిభ కుక్కుట శోభా పర్యంక మహాభేకనకపాల ధనుర్భద్రభద్రేంద్ర ప్రాణయోగ భేచర్యాది మహాసన సిద్ధిదావానల ప్రజ్వలజ్వాలికాజాల భ స్త్రీభూతకాసశ్వాస హిక్మాశోఫక్షయా జీర్ణాది మహావృక్ష సంకులసంకలిత గదారణ్యం భక్తజన శరణ్యం.—

ధౌతివస్తిత్రాటక శంఖపృక్షాలసనేతి నౌలికిలి చ్చక్రికపాల భాతి ప్రముఖసత్కిర్తయంత్ర సముద్ధూత సర్వనాడీ ద్వా రాంతరస్థిత దుర్మలదోషజాలం ఘృణాలవాలం । సూర్యభేద నోజ్జాయినీ శీతలీశీతాకారీ భస్మికాభ్రామర్యాచ్యంత ర్భ

హిర్ణ్యధ్వజేదకాఖిల కుంభకాఖ్యానవశీకృత ప్రాణశ్వసనం
విరహిత వ్యసనం—

మహాముద్రా మహాబంధు మహావేదభేదర్యుద్యాణమూ
ల జాలంధరబంధశక్తి చాలనవజ్రోలీ విఘ్నేత కరణ్యాది దశ
విధ మహాముద్రాభ్యాన బలప్రబోధితకుండలినీ కన్యా కటా
క్షువీక్షణ సంప్రాప్తాని మాద్యుష్ణైశ్వర్యసంపన్నం ప్రపాషిత
విపన్నం—

కామకోప లోభమోహ మదమాత్సర్యా నూయేర్ష్యా
దంభదర్పాహంకారాది భయంకరశత్రుమత్త దంతావళి పం
చాననం ప్రత్యక్ష పంచాననం—

తత్త్వమస్యహం బ్రహ్మస్త్వయమాత్మా బ్రహ్మేత్యాది మ
హావాక్య శ్రవణమసనవిధి ధ్యానేనా సంఘాతాపరోక్షజ్ఞాన
నిశితఖడ్గధారా విచ్ఛేదితాకారో కారమకార సత్వరజస్తమ
స్థూలసూక్ష్మ కారణ మహాకారణ జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తి తు
రీయవిశ్వత్రైజనప్రాజ్ఞ విరాడ్ధిరణ్య గర్భావ్యా కృతాంతర్యా
మ్యహంకార మమకార ఇచ్ఛాజ్ఞాన క్రియాన్నమయ ప్రాణ
మయ మనోమయ విజ్ఞానమయానందమయ జీవేశ్వర సత్య
వైకుంఠ కైలాస స్వర్గ నరక పుణ్య పాపబంధ మోక్షదేహ
వర్ణాశ్రమ కులగోత్ర నామరూప జరామరణ శోకమోహ
త్సుత్పిపాసాభయరాగద్వేష జడాజడ పంగ్వంధ బధిర మూక
దీర్ఘప్రాస్వకబ్ధ బాహ్యంతరాగామినంచిత ప్రారబ్ధద్రష్టు త్వ

చర్మశత్య దృశ్యశత్య కర్మశత్య భోక్తృశత్య ప్రముఖసాంద్రభాంతి
లతాబృందం ఉపనిషత్పద్మకందం॥—

శబ్దస్పర్శరూపరసగంధ తస్మాత్త్ర సహిత వృధివ్యాపస్తేజో
వాయురాకాశ నామక పంచభూత సంభూతభూమ్యవస్వర్
మహర్ జనన్తవ స్స త్యాతల వితలతలాతల రసాతల మహాత
అ పాతాళాద్యఖండ భువనాంతరస్థిత బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేశ్వర
సదాశివ సూర్యచంద్రాగ్ని యమవరుణవాయు కుబేరాది త
రణగ సందోహ విరాజమాన నిర్వికల్ప నిర్వికార నిరాకార
నిరంజన నిరవయవ నిర్వికేష నిరీహ నిష్కారణ నిష్కలంక
నిరామయ భూతభవివ్యద్వర్తమానకాలా బాధ్యమాన స
ర్వవస్తుపరిక్షేద శూన్యస్వప్రకాశ సర్వప్రకాశక కేవల పరి
పూర్ణ సచ్చిదానంద పారాఘోరం సర్వవేదాంతసారం॥—

నిరంతరతీప్రముముక్షుతాసమన్విత శిరపూరివంశ పయః
పారావారపూర్ణస్థూకరోపమాన భాస్కరన్మసింహరాజా
ఖ్యాక ప్రియశిష్యాంతః కరణస్థితానేక జన్మకృత సుకృతవా
సనావశ సంలబ్ధ నిరంకుశ తృప్తిఫలం అత్యంత నిశ్చలం సద్గు
రుం తరి భజామ్యహం తం భజామి॥

సంపూర్ణము.

శ్రీమద్గురవేనమః.

చిదానంద దండకము.

శ్రీమద్చిదానందకందా స్వకుక్షిప్రదీప్యజ్జగద్బృంద సర్వా
మరవాత్రసంపూజ్యపాదారవిందా యవధ్యస్త సంసారబంధా
ముకుందా యమాయం బమేయం బహేయం బగేయం బ
శోకం బలోకం బకామం బనామం బనీహం బమోహం బ
రూపం బతాపం బకోపం బపాపం బరోగం బరాగం బభో
గం బబాధం బసంగం బనంగం బభంగం బలింగం బలోభం
బలాభం బనాథార మాథార మజ్జేయ మధ్యేయ మాద్యం
బనాద్యం బబాధ్యం బబోధ్యం బసాధ్యం బభేద్యం బనాఖ్యం
బశక్యం బసాంఖ్యం బశంక్యం బమత్రం బతంత్రం బనీశం
బనాశం బకోశం బసాక్ష్యం బలక్ష్యం బధర్మం బకర్మం బ
మూలం బఖేలం బనగ్రం బనుగ్రం బలిప్తం బత్పప్తం బనుప్తం
బతప్తం బనాప్తం బబద్ధం బమిద్ధంబు శుద్ధంబు బుద్ధంబు సి
ద్ధం బవిద్ధం బశాంతం బనంతం బపక్షం బనక్షం బదక్షం బ
మోక్షం బమాత్రం బగోత్రం బబాహ్యం బగుహ్యం బము
హ్యం బదాహ్యం బపారం బదూరిం బశోష్యం బదూష్యం
బనజాన మజ్ఞాన మేకం బనేకం బనుక్తం బయక్తం బభూతం
బజాతం బపాతం బపూతంబు హృచ్చేముషీముఖ్యవర్షేంద్రి
యోద్దీపకం బబ్జగర్భాండ భాండ ప్రకాండావబాహ్యంతర
వ్యాపకింబై వెలుంగొందు నీదివ్యయాధాధ్యతత్త్వంబు నె
వ్వారికైనం దరంజానె వర్ణింప నాహ నిరస్తాఖలోపాధికా
సూక్ష్మహృద్కండయో సుస్థిరాలోలనీరంబులన్ దాననన్వగ్వి

భావ్యస్వరూపుండుగా దోచులీలన్ ప్రభిన్నంబులౌ సప్తసీమా
 విశేషంబులందెల్ల విభ్రాజమానుండవై యంబరంబులు మా
 యామయాశేష భూతాళిపూర్ణుండవై యుండి యవ్వాని స
 న్నింటి భావ్యంబులొనల్లు గావించి తత్తద్వికారంబులంజెందకే
 సాక్షిమాతృండవై స్వప్రకాశుండవై యుండు వీవేగదా
 వారిరాశిన్ తరంగంబులున్ బోలె నీయందెగా భూజలాగ్న్య
 దిభూతంబులున్ తద్వికారంబులౌ లోకజాలంబులున్ పంచత
 న్నాత్రలున్ వర్తమానాదికాలత్రయంబున్ దిశావ్రాతమున్
 సూర్యచంద్రాదులున్ సప్తవారాసులున్ సత్కులాగంబు
 లున్ వీరువా రిద్దియద్దంచు వేర్వేరుగాజెప్పగానేల బ్రహ్మాది కీ
 టాంత నానావిధానూనజీవౌఘముల్ జన్మవృద్ధిక్షయంబుల్ నె
 నన్ బొందుచుండున్ మహాదేవకూటస్థచైతన్యమాత్రానినున్ వీ
 తనామక్రియానూపజాత్యాశ్రమహాచారకర్తృత్వధర్తృత్వహ
 ర్తృత్వద్రప్తృత్వ దృశ్యత్వముఖ్యాఖిలాంచత్ప్రవైకారికుంగాప్ర
 పూర్ణాత్మగానెంచి భావించగా శక్తిలేమిన్ విమూఢాత్మకుల్ నీ
 యడన్ దెస్వికారంబులన్ గల్పనల్ జేసి యీశుండవంచున్
 రమేశుండవంచున్ గణేశుండవంచున్ దినేశుండవంచున్ మరిన్
 వాగధీశుండవంచున్ మహాశక్తిరూపుండవంచున్ విరాడూ
 పివంచున్ జగన్నాటకప్రక్రియాసూత్ర ధారుండవంచున్ వివ
 స్వస్వహామండలాంతర్గత జ్యోతిమాతృండవంచున్ మహా
 దూపివం చింక సూక్ష్మస్వరూపుండవంచున్ బ్రహ్మజ్ఞానమా
 తృండవం చిట్టలన్ భిన్నభిన్నప్రకారంబులన్ భావనల్ జే

యుచున్ స్నానసంధ్యాద్యనుష్ఠానజాలంబులన్ ధ్యానదానం
 బులన్ మంత్రతంత్రంబులన్ యాగయోగంబులన్ నిన్ను
 బొందంగ నూహింతు రజ్ఞానులై వారికిన్ శక్యమే నీయధా
 ర్థం బెరుంగన్ దివాంధంబు వెల్లుం గనంజాలునే ఘోరపంచా
 గ్నిమధ్యంబునందూర్ధ్వపాదుం డధశ్శీర్షకుండై శతాబ్దంబు
 లంతే తపోనిష్ఠచే నొప్పినన్ మీసలున్ గడ్డముం బెంచి కా
 పాయ వస్త్రంబులం గట్టి బూడిన్ మెయిన్ బూసి రుద్రాక్ష
 మాలాధరుండై జనంబెల్ల నన్ గాంచి మేల్ మేల్ భళీయంచు
 మెచ్చున్ బకధ్యానముల్ సేయుచున్నన్ గయాకాశికా శ్రీ
 జగన్నాథరామేశ్వరాద్యుత్తమక్షేత్రముల్ జేరి తత్తత్ఫలఫాప
 గాశ్రేణిలో గుంకి సద్బ్రాహ్మణ శ్రేణి గోభూపారణ్యాగ్రహ
 రాన్నవస్త్రాదిదానంబులన్ తృపులన్ జేసి తద్దేవతానీకనంద
 ర్చనంబుల్ కడున్ భక్తి గావించి పూజాభిషేకాదులన్ జేసినన్
 పద్మమాయూర సింహార్థకోర్వాణంఘ్రి శీర్షాదిపీఠంబులన్
 ధౌతవస్త్రాదిషట్కర్తలన్ నాడికాద్వారముల్ శుద్ధి గావిం
 చి యమ్మూలజాలంధరోద్ధ్యానబంధంబులన్ గంధవాహాశీశ్రీస
 ధ్దురూక్తిన్ నిరోధించియాధారచక్రస్థయా కుండలీకన్యకన్ లే
 పి చేతస్సమేతంబుగా ప్రాణమున్ మధ్యమార్గంబులో జొన్పి
 కొంపోయి యాజ్ఞాసరోజాంతరాళంబునన్ జేర్చినన్ జిత్రపుం
 బొమ్మలన్ జిత్రకారుండునుంబోలె నీసర్వభూతంబులన్ బెక్కు
 చందాల నాడించుచున్నట్టి యజ్ఞాన మావంతయున్ బోవు
 నే ఘోరసంసారదుర్వారబంధంబు దా వీడునే ముక్తి జే

కూడునే ధ్యాంతపుంజంబు దీపంబు లేకన్ వినాశంబునుంబొం
డునే జ్ఞానగమ్య లసచ్ఛక్తి కాజ్ఞానమాత్రంబుచే గల్పితంబై
న రూప్యంబు తచ్ఛక్తి కాజ్ఞానమాత్రంబుచే బోవుచందంబు
గా నెద్దియెద్దాని యజ్ఞానమాత్రంబుచే గల్పితం బయ్యె నద్దా
ని జ్ఞానంబుచేతన్ గదా బోవునం చుట్టు లయ్యాత్మవిజ్ఞాన
మొక్కండు లేకుంటచే దోచు సంసారబంధంబు తత్సచ్చిదా
నందరూపాత్మజ్ఞానమాత్రంబుచే బోవునంచున్ సదాపండి
తుల్ బ్రహ్మసత్యం జగన్విధ్యయం చేకమేవాద్వితీయం పరబ్ర
హ్మాయంచున్ తదేవాహమం చిట్లభేదాను సంధానదృష్టిన్ ని
నుంగాంచి దేహత్కథానంబులన్ ద్రుంచి యజ్ఞానవల్లనిశంజం
బులన్ ద్రొంచి కై నల్యలక్ష్మీసమోపేతులై కర్తృమదమ్ముదూ
షించినన్ వెల్లుభూషించినన్ భేదమోదంబులున్ వాదభేదం
బులున్ లేక గ్రీడింపుచున్ కుంభనాశంబునన్ దద్గతాకాశమం
చన్తహాకాశముం బొందురీతిన్ దుదిన్ నిస్తులానందకందం బ
పస్పందహా నేపదంబొంది దా రవ్వలన్ జన్మ బంధంబులన్ జి
క్కరో యట్టియుష్మత్స్వరూపంబు జన్మాంతరప్రాప్తసత్సంగ
సంస్కారలేశంబునన్ తావకాతీణ కారుణ్యసంభృత్కటా
క్షంబునన్ ధాత్రి నేరళ్ల నారాయణాఖ్యుండనా నేనునిక్తంబు
గా గాంచితిన్ కర్మశానూనశంకాప్రపంచంబు సంహిన్యయాం
భోభిలో ముంచితిన్ నిష్కళంకా నమస్తే నమస్తే నమస్తే॥

10776

